

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D. a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D. v právní věci žalobců: **a) I. D., b) L. N.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o návrhu žalobců na přikázání věci z důvodu vhodnosti jinému krajskému soudu,

t a k t o :

Věc dosud vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 195/2018 **se p ř i k á z u j e** k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobci domáhali ochrany před nezákonným zásahem žalovaného a zároveň navrhli delegaci vhodnou ve smyslu § 9 odst. 2 s. ř. s. Městský soud přípisem ze dne 20. 11. 2018, čj. 11 A 195/2018-47, postoupil návrh žalobců na delegaci vhodnou Nejvyššímu správnímu soudu, který je k rozhodnutí o něm příslušný.

[2] Žalobci v návrhu uvedli, že jejich zdravotní stav je nepříznivý. Žalobkyně je invalidní ve třetím stupni, není schopna účastnit se soudního řízení vedeného v Praze. Žalobce utrpěl fraktury obou zápěstí a projevíly se u něj výpadky motoriky pravé nohy, jež zapříčiňují nestabilitu pohybu a pády. Žalobci poukázali na dřívější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jejich návrhu na delegaci vhodnou v řízení vedeném taktéž u městského soudu, konkrétně na usnesení ze dne 22. 5. 2018, čj. Nad 104/2018-79.

[3] Žalovaný se k návrhu žalobců nevyjádřil.

[4] Ačkoli žalobci ve svém návrhu neuvedli konkrétní soud, k němuž by považovali za vhodné toto řízení přikázat, z jejich požadavku na „*přenesení řízení do dosažitelného okruhu bydliště žalobců*“ Nejvyšší správní soud dovodil, že navrhují přikázání věci Krajskému soudu v Brně. Bydliště žalobců se totiž nachází v obci K. ve Zlínském kraji (v bývalém okrese Kroměříž), tudíž v obvodu Krajského soudu v Brně.

[5] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. *Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.* Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení ze dne 22. 4. 2004, čj. Nad 138/2003-26, uvedl, že tento postup představuje výjimku z ústavní zásady zákonného soudu a soudce a rovněž ze zásady trvání místní příslušnosti (*perpetuatio fori*). Z tohoto důvodu je třeba k delegaci vhodné přistupovat pouze v ojedinělých a odůvodněných případech.

pokračování

[6] Příkázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti tak nemůže odůvodnit pouze to, že žalobce pobývá v obvodu jiného krajského soudu, než který je místně příslušný podle § 7 odst. 2 s. ř. s. (srov. např. usnesení NSS ze dne 9. 10. 2003, čj. Nad 103/2003-40). Zmíněný „důležitý důvod“, na nějž pamatuje citovaný § 9 odst. 2 s. ř. s. ve svém závěru, však může spočívat v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. V usnesení ze dne 20. 4. 2006, čj. Nad 11/2006-36, Nejvyšší správní soud vyslovil, že zdravotní stav žalobce odpovídající plné invaliditě je důvodem pro příkázání věci krajskému soudu, v jehož obvodu má žalobce bydliště. V usnesení ze dne 23. 3. 2005, čj. Nad 23/2005-41, shledal Nejvyšší správní soud podmínky pro delegaci vhodnou v případě těhotné žalobkyně, která nebyla pro narušení statiky hrudně bederní páteře schopná delšího sezení či chůze.

[7] Z návrhu žalobců i ze spisu předloženého městským soudem, jakož i z úřední činnosti je kasačnímu soudu známo, že žalobkyně trpí závažným onemocněním trávicího traktu, jež jí znemožňuje cestovat na delší vzdálenosti a zapříčinilo vznik její invalidity. Žalobkyně dále Nejvyššímu správnímu soudu doložila lékařskou zprávu vypracovanou MUDr. I. V., z níž vyplývá, že žalobkyně trpí pásovým oparem levé dolní končetiny s postižením nervových vláken, a není proto schopna delší chůze či stání. Žalobkyně není v řízení zastoupena, a proto bude-li chtít realizovat své právo nahlížet do spisu či účastnit se jednání, bude tak muset učinit osobně. Proto Nejvyšší správní soud považuje za vhodné přikázat věc Krajskému soudu v Brně. Žalovaný neuvedl, že s tímto postupem nesouhlasí. Shodný názor ostatně vyjádřil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 1. 11. 2017, čj. Nad 309/2017-184, a ze dne 21. 3. 2018, čj. Nad 51/2018-106, v nichž řešil skutkově i právně obdobné věci týkající se žalobkyně. V nynější věci neshledal důvody, pro které by se měl od závěrů v citovaných usneseních uvedených odchýlit.

[8] Žalobce k návrhu doložil kromě dalších listin i tři lékařská potvrzení vystavená MUDr. D. H. V prvním ze dne 10. 1. 2018 je uvedeno, že žalobce je léčený od 4. 1. 2018; v dalším ze dne 6. 4. 2018, že byl vyšetřen na neurologii, občas ho provází pády na zem a dočasnou pracovní neschopnost chtěl ukončit k výše uvedenému dni; ve třetí potvrzení ze dne 20. 6. 2018 je uvedeno, že žalobce je od ledna 2018 vyšetřován pro stavy opakovaných pádů na zem a současně absolvuje sérii vyšetření na neurologii, bylo mu doporučeno vyvarovat se nejištěným plochám a pohybu ve výškách jako prevence pádů z výšky. Z těchto listin, ani z návrhu žalobce či ze spisu předloženého městským soudem nevyplývá, že by byl žalobcův zdravotní stav natolik nepříznivý, aby vedl ke kladnému rozhodnutí o návrhu na delegaci vhodnou; k tomuto závěru dospěl Nejvyšší správní soud i v usnesení ze dne 19. 12. 2018, čj. Nad 286/2018-38. Nejvyšší správní soud však shledal důvody k delegaci již ve vztahu ke zdravotnímu stavu žalobkyně, uvedený deficit proto není na překážku vyhovění žádosti žalobců jako takové; obdobně Nejvyšší správní soud rozhodl v řízení vedeném pod sp. zn. Nad 104/2018.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. ledna 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu